

နယ်စပ်တလျှောက် ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက်ရေး ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့
လုပ်ငန်းစဉ် အစီရင်ခံစာ အကျဉ်းချုပ်
၂၀၁၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ - ဇွန်လ

နယ်စပ်တလျှောက် ကယ်ဆယ်စောင့်ရှောက်ရေး ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့

အိုးအိမ်စွန့်ပစ်ထွတ်ပြေးကြရသူများနှင့် အတူတကွလုပ်ဆောင်ခြင်း

နှစ်ပေါင်း ၃၀

အစီရင်ခံစာအကျဉ်းချုပ်

ဤကာလကား ထိုင်းနိုင်ငံ၌ အစိုးရပြုတ်ကျသလောက်နီးပါး ဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးမှာ စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းကာ တိုင်းပြည် သည် အမျိုးသား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကောင်စီ (National Council for Peace and Order-NCPO) ၏ အုပ်ချုပ်ရေးအောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့သော ကာလဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကား ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးဖြစ်စဉ် နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်နေကြောင်း စိုးရိမ်ဖွယ် လက္ခဏာများ ပြသနေလျက်ရှိ ကာ၊ တပြည်လုံး အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးသို့ ဦးတည်သော ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်သည် ထစ်ငဲ့နေပြီး၊ ထိရောက်သော နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲ မစတင်နိုင်မီမှာ စစ်ရေးနှင့် ပတ်သက်သော ကွဲလွဲချက်များကို ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းစရာ ရှိနေပေသေးသည်။ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တို့တွင် တိုက်ပွဲများ အရှိန် တိုးမြှင့် ဖြစ်ပွားနေခြင်းနှင့် သန်းခေါင်စာရင်းကြောင့် ဖြစ်ပွားသော ဘာသာရေးနှင့် လူမျိုးရေး မသင့်မြတ်မှုများကြောင့် အစိုးရနှင့် စစ်တပ်တို့အပေါ် အယုံအကြည်ကင်းခဲ့မှုများ ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာ နေလျက်ရှိသည်။

နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်များ ရှိခဲ့သည့် ကြားထဲကပင် မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့တောင်ပိုင်းတစ်ခု မှာ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားနေကြောင်း သတင်းများ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ အပြင်းထန်ဆုံးတိုက်ပွဲများကား ရှမ်းပြည် နယ်တောင်ပိုင်းမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး၊ အရပ်သား (၈၀၀) ကျော်တို့ကို အိုးအိမ်အခြေပျက်စေခဲ့သည်။ ကရင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းမှ ကျေးရွာသားများကမူ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်မှုကိုလည်း ခံခဲ့ကြရသည်။ တောင်ဘက်အစွန်း ကျသော တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၌ တပ်နေရာချထားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အုပ်ချုပ်ရေးအပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်တိုင်၊ ဒုက္ခသည်များ နေရပ်ပြန်ရေးသည် ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံစလုံးတို့မှ ထိပ်တန်းစစ်အရာရှိများ၏ အစီအစဉ်အပေါ် မှာသာတည်ပေသည်။ ဒုက္ခသည်ပေါ်လစီနှင့် ပတ်သက်၍ အပြောင်းအလဲ မရှိကြောင်း ထိုင်းအာဏာပိုင်များက စိတ်ချ စေလိုကြသည်။ နေပြည်တော်နှင့် ဘန်ကောက်ရှိ အာဏာပိုင် တို့က ဒုက္ခသည်များ နေရပ်ပြန်ရေးသည် နိုင်ငံတကာမူများ နှင့်အညီ ဖြစ်စေရပါမည်ဟု ကတိကဝတ် ပေးနေမြဲ ပေးနေ လျက်ရှိသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်တို့ရှိ ထိုင်းနယ်စပ်နှင့်ကပ် လျက်နယ်မြေများတွင် နေအိမ်စုကလေးများကို တသီတတန်း

ကြီး စတင်ဆောက်နေခဲ့သည်။ ကရင်နီပြည်နယ်၌လည်း အကြံ ပြုချက်များကို စဉ်းစားနေလျက်ရှိသည်။ နိုင်ငံတကာ အလှူရှင် များက ရန်ပုံငွေများကို အစိုးရအေဂျင်စီများဆီမှတစ်ဆင့် ပေးလျက် ရှိသော်လည်း၊ အချို့သော နေအိမ်စုများ တည်ဆောက်ရေး အစီအစဉ်ကိုမူ သက်ဆိုင်ရာလူမျိုးစု လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ နှင့် ပူးပေါင်းချမှတ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် နေအိမ်ဆောက် လုပ်ရေး အစီအစဉ်များကို ရေပေးရေး၊ လူမှုရေးဝန်ဆောင်မှု များရရှိရေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအခွင့်အလမ်းများရရှိရေး ဆိုင်ရာအကဲ ဖြတ်ချက်များနှင့် ပေါင်းစပ်မှု မရှိချေ။

ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း၌ TBC ၏အစီအစဉ်များသည် ဒုက္ခသည် စခန်း (၉)ခုမှာ နေထိုင်နေကြသော ဒုက္ခသည် (၁၀၈၅၉၇) (၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လကုန်အထိ လူဦးရေဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလနောက်ပိုင်းမှာ လျော့သွားသော လူဦးရေ ၂၃၉ ဦးကို နှုတ်ပြီး အသားတင်လူဦးရေဖြစ်ပါသည်)တို့၏ အနာဂတ်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းအပေါ်မှာ ဆက်လက်အလေးထားခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယာယီအား ဖြင့်သော်လည်းကောင်း အပြီးအပိုင်သော်လည်းကောင်း ပြန်သွားခဲ့သူဟူ၍ အလွန်အလွန် နည်းကြောင်း သိရပါသည်။ သို့ရာတွင် TBC ၏ အထောက်အပံ့ဖြင့် အပြန်အလှန် လည် ပတ်ခြင်းနှင့် ကွန်ရက်တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်ဆောင်ချက်တို့ တွင် မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့တောင်ပိုင်း၊ အစိုးရထိန်းချုပ်နယ်မြေ များမှ လာရောက်သော ကျေးရွာလူကြီးများ၊ ဒုက္ခသည် စခန်းများသို့ လာရောက်လည်ပတ်ကြသော (ပဋိပက္ခဒဏ်သင့်) ကချင်ပြည်နယ်မှ အရပ်သားအဖွဲ့အစည်းကိုယ်စားလှယ်များ၊ ရန်ကုန်မှာ ကျင်းပသော အာဆီယံပြည်သူများ အစည်းအဝေး (ASEAN People's Forum) သို့ တက်ရောက်ကြသည့် နယ်စပ် ဒေသမှ လူမှုအဖွဲ့အစည်းကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ပါသည်။

စခန်းလူဦးရေကို အပြည့်အဝ ဖော်ထုတ်ပြီး၊ ရိက္ခာအကူအညီ ပေးရုံသာမက နေအိမ်၊ အာဟာရနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အခွင့်အလမ်းများရရှိရေး ကဲ့သို့သော TBC ၏ အခြားသော အစီအစဉ်များနှင့်ပေါင်းစပ်ပေးနိုင်ရေးအတွက် လူထုကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ခြင်းနည်း (Community-Managed Targeting-CMT) ကို လက်သုံးကရိယာတစ်ခုအဖြစ် တစတစ ကျင့်သုံးနေ လျက်ရှိပါသည်။

ဒုက္ခသည်ပေါ်လစီနှင့်ပတ်သက်၍ အပြောင်းအလဲမလုပ်သော် လည်း စစ်တပ်သည် တည်ဆဲစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့် အထူး သဖြင့် ဒုက္ခသည်များအား ပိတ်လှောင်ထားရေးကို အာဏာ

နည်းစေသည်။ ဤလုပ်ရပ်သည် နောက်ပြန်ဆွဲပြီး၊ ဒုက္ခသည်များ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရေး လုပ်ဆောင်ချက်များအားလုံးနှင့် ၎င်းတို့၏ နေ့စဉ်စားဝတ်နေရေးအတွက် ပို၍တာဝန်ယူနိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းများကို အရာမထင်ဖြစ်စေဖွယ်ရှိသည်။ စခန်းထဲ၊ စခန်းပြင် ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကို ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုများကြောင့် အကူအညီအပေါ်မှီခိုအားထားမှု မုချတိုးလာခြင်း၊ မလုံလောက်သော အရင်းအမြစ်များကို ပို၍ဖြစ်ညစ်သုံးစွဲခြင်း၊ စွန့်စားသောအပြုအမူများကို ပို၍ဖြစ်ပွားစေခြင်း၊ စခန်းတွင်းတွင် ပစ်မှတ်ထားသော အကူအညီရရှိရေးအတွက် ချို့တဲ့မှုများ ပေါ်ထုတ်ပြန်ပို၍ လိုအပ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်ပွားစေပါသည်။ နယ်စပ်တလျှောက်လုံးရှိ စခန်းများတွင် စစ်တပ်က လူဦးရေကို ရေတွက်စစ်ဆေးလျက်ရှိသည်။ ဤသို့ စစ်ဆေးနေခြင်းကြောင့် TBC ၏ အချက်အလက်ဘဏ်မှာ မှတ်တမ်းတင်ထားသော်လည်း ထိုင်းအာဏာပိုင်များထံမှာ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိသော စခန်းလူဦးရေ ထက်ဝက်နီးပါး (၅၈,၈၃၁)မှာ စိုးရိမ်စိတ်များ တိုးစေပါသည်။

TBC သည် လက်ရှိအကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်များဖြင့် ပေါ်ပြထားသော မိမိ၏ ပေါ်လစီများနှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ဆက်လက် စိစစ်သုံးသပ်လျက်ရှိသည်။ ဤကာလအတွင်း၌ ကလေးသူငယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး ပေါ်လစီကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်မွမ်းမံခဲ့သည်။ ဗဟိုမှ စုစည်းချုပ်ကိုင်ထားသော အချက်အလက်ဘဏ်သည် လုပ်ငန်းလည်ပတ်လာပြီဖြစ်ပြီး အင်တာနက် စာမျက်နှာ (website) ကိုလည်း စွမ်းဆောင်မှုနှင့် ဆွဲဆောင်မှုတိုးရေးအတွက် မွမ်းမံချယ်သနေလျက်ရှိသည်။

ပြောင်းလဲနေ လျက်ရှိသော အခြေအနေနှင့် အစီအစဉ်ဦးတည်ချက်များနှင့်အညီ အဖွဲ့အစည်း၏ အရင်းအမြစ်များနှင့် တည်ဆောက်ပုံကို ဆက်လက်၍ ပြန်လည်ခွဲဝေသတ်မှတ်သည်။

ဤကာလအတွင်း TBC ၏ ဘတ်ဂျက် ဘတ် (၅၄၇) သန်းအနက်၊ စုစုပေါင်း အသုံးစားရိတ်ကုန်ကျငွေသည် ဘတ်(၄၉၈) သန်းဖြစ်သည်။ တနှစ်လုံးဘတ်ဂျက် ဘတ် (၉၄၉) သန်းအနက်၊ မျှော်လင့်ထားသော အသုံးစားရိတ်သည် ဘတ် (၉၃၁) သန်းဖြစ်သည်။ (၂၀၁၅) ခုနှစ်အတွက် စီမံကိန်းဆိုင်ရာ ယူဆချက်များသည် ပြန်လည်အခြေချခြင်း၊ မိမိအလိုအလျောက်နေရပ်ပြန်ခြင်းတို့၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် ၁၀% ဖြင့် ဆက်လက်ကျဆင်းနေသော စခန်းလူဦးရေများအပေါ်မှာ အခြေခံပါသည်။ TBC သည် (၂၀၁၅) ခုနှစ် တနှစ်လုံးအတွက် ဘတ်ဂျက်ကို ဘတ် (၅၂၅) သန်း ထားရှိမည်ဟု မျှော်လင့်ထားသည်။ ဤပမာဏသည် ကြိုတင်တွက် ဆထားသော (၂၀၁၄) ခုနှစ်ကုန် အသုံးစားရိတ် ပမာဏမှ ၁၁% လျော့ထားခြင်းဖြစ်သည်။

စခန်းများမှာနေထိုင်ကြသော လူထု၏ ကိုယ်စား TBC က အလှူရှင်အားလုံးတို့အား ရက်ရောသော ကူညီထောက်ပံ့မှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုပါသည်။ ဒုက္ခသည်များ၏ ရေရှည်အနာဂတ်အတွက် ဆုံးခန်းတိုင် ကူညီထောက်ပံ့ပေးသွားပါမည်ဟု ကတိပေးပါရန် သင်တို့အား ကျွန်ုပ်တို့ မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

(၂၀၁၄) ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ဒုတိယနှင့် ပြည်တွင်း ဒုက္ခသည် (IDP) စခန်း လူဦးရေ

ဒုက္ခသည် စခန်း တရား	စီစစ်ရရှိသော လူဦးရေစာရင်း*		ရိက္ခာရရှိသော လူဦးရေ	MOI/UNHCR လူဦးရေစာရင်း?
ခရိုင်/စခန်း	မ	ကျား	စုစုပေါင်း	စုစုပေါင်း
ချင်းမိုင်				
ကုန်းကျော်?	၂၇၃	၂၇၂	၅၄၅	၅၄၅
မယ်ဟောင်ဆောင်				
ဘန်၊ မိုင်နိုင်၊ ဆွယ်	၅,၇၂၉	၆,၀၈၄	၁၁,၈၁၃	၁၁,၇၆၅
ဘန်၊ မယ်ဆူရင်း	၁,၄၅၉	၁,၄၆၇	၂,၉၂၆	၂,၈၃၇
မယ်လအား	၅,၉၁၃	၅,၉၂၆	၁၁,၈၃၉	၁၁,၅၇၂
မယ်ရာမလွန်	၆,၇၀၁	၆,၄၉၆	၁၃,၁၉၇	၁၂,၈၀၉
စုစုပေါင်း	၁၉,၈၀၂	၁၉,၉၇၃	၃၉,၇၇၅	၃၈,၉၈၃
တတ်(ခ)				
မယ်လ	၂၂,၁၁၂	၂၁,၅၂၉	၄၃,၆၄၁	၄၂,၄၈၃
အုန်းပြန်၊ မိုင်	၆,၅၄၀	၆,၄၃၇	၁၂,၉၇၇	၁၂,၆၅၈
နီဖိုး	၆,၄၂၉	၆,၀၂၉	၁၂,၄၅၈	၁၂,၀၉၈
စုစုပေါင်း	၃၅,၀၈၁	၃၃,၉၉၅	၆၉,၀၇၆	၆၇,၂၃၉
ကန်ချနပူရီ				
ဘန်၊ ဒုံယန်း	၁,၆၉၄	၁,၆၂၂	၃,၃၁၆	၃,၁၃၈
ရတ်ချ်ပူရီ				
ထန်(မ်)ဟင်	၃,၅၅၁	၃,၁၉၉	၆,၇၅၀	၆,၀၉၂
အားလုံးစုစုပေါင်း	၆၀,၄၀၁	၅၉,၀၆၁	၁၁၉,၄၆၂	၁၁၅,၉၉၇

IDPs စခန်းများ	မ	ကျား	စုစုပေါင်း	တိုင်းရင်းသားအလိုက် ဒုက္ခသည်များ	
လွိုင်ကော်ဝမ်း	၁,၄၂၆	၁,၃၇၉	၂,၈၀၅	ကရင်	၇၇.၆%
လွိုင်ဆမ်စစ်	၁၈၆	၂၃၃	၄၁၉	ကရင်နီ	၁၁.၈%
လွိုင်လမ်	၁၃၄	၁၃၃	၂၆၇	ဗမာ	၂.၉%
လွိုင်တိုင်းလင်	၁,၂၀၁	၁,၄၅၃	၂,၆၅၄	မွန်	၀.၈%
အေးသူတာ	၁,၈၁၅	၁,၈၉၄	၃,၇၀၉	အခြား	၆.၉%
ဟလော့ခနီး	၁,၄၆၂	၁,၄၅၃	၂,၉၁၅		
စုစုပေါင်း	၆,၅၆၄	၆,၅၄၅	၁၃,၁၀၉		

မှတ်ချက်။

- စီစစ်ရရှိသော လူဦးရေစာရင်းသည် မှတ်ပုံတင်ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဒုက္ခသည်စခန်းအတွင်း နေထိုင်သူများအားလုံးနှင့် ရိက္ခာ လက်ခံနိုင်သူတို့အားလုံးပါဝင်သည်။
- ရိက္ခာများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာရောက်ထုတ်ယူသည့်သူများကိုသာ ထုတ်ဝေပေးသည်။ ရိက္ခာရရှိသော လူဦးရေသည် အရင်လအတွင်း ရိက္ခာလာရောက် ထုတ်ယူခဲ့သည့် အရေအတွက်ဖြစ်သည်။
- MOI/UNHCR လူဦးရေစာရင်းသည် မှတ်ပုံတင်ရှိသည့် ဒုက္ခသည်များသာဖြစ်သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ရောက်လာသည့်အားလုံးနီးပါး မှတ်ပုံတင်မရှိကြပါ။
- ရှမ်းတိုင်းရင်းသား အများစုရှိသည့် စခန်း။
- IDPs စခန်း၏ လူဦးရေသည် စခန်းကော်မတီမှ လစဉ် သို့မဟုတ် သုံးလတကြိမ် ရယူသည့် စာရင်းဖြစ်သည်။

မယ်လစခန်းမှာ ဆန်ဝေနေပုံ

ဤအစီရင်ခံကာလ၏ အချိန်ကာလ အများစုတွင် ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြမှုများကြောင့် ထိုင်းအစိုးရသည် ပြုတ်ကျသလောက် နီးပါး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းများ နှေးကွေး နေပြီး၊ ထိုင်းပြည်ထဲရေးဌာန (MOI)နှင့် ဆက်ဆံမှုနည်းပါးခဲ့ သော်လည်း နယ်မြေအာဏာပိုင်များကမူ လုပ်ငန်းကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နေကြကာ၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးရေးလုပ်ငန်းသည် ထိခိုက်မှု မရှိသလောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် (၂၀၁၄)ခုနှစ်၊ မေလ (၂၂)ရက်နေ့၊ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုကြောင့် နိုင်ငံရေး သောင်မတင်ရေမကျ ဖြစ်ပွားနေခဲ့ပြီး၊ ယခုအခါ၌ တိုင်းပြည် သည် အမျိုးသား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကောင်စီ (National Council for Peace and Order-NCPO) ၏ အုပ်ချုပ်ရေးအောက်သို့ ကျရောက်နေခဲ့သည်။ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး မှာ သိသာသော ပြောင်းလဲမှုများမရှိခဲ့ချေ။ စစ်တပ်သည် တရား ဥပဒေ အာဏာတည်ရေးကိုသာတိုးမြှင့်ဆောင်ရွက်ကာ၊ ၎င်း၏ အုပ်စိုးမှု တရားဝင်ဖြစ်ရေးကိုသာ စိတ်သန်နေခဲ့သည်။ အချို့ တိုင်းပြည်များက စစ်အစိုးရအပေါ် “အပျော့စား” ဒဏ်ခတ်မှု များ ချမှတ် ခဲ့သည်။ ဒီမိုကရေစီခွင့် ဆုတ်ယုတ်သွားပြီဟူသော သောကများလည်းရှိနေသည်။

စခန်းစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို အာဏာတည်အောင် ကျင့် သုံးရန် အမိန့်များထုတ်ပြန်ခဲ့သော်လည်း ဒုက္ခသည်ပေါ်လစီ မှာ အပြောင်းအလဲမရှိချေ။ ဒုက္ခသည်များသည် ခရီးသွားလာ ရန်ခွင့်ပြုချက်မရလျှင် စခန်းထဲမှာသာနေရမည်ဖြစ်ရာ၊ ဤ

အချက်ကြောင့် စခန်းထဲ၊ စခန်းပြင် တရားမဝင် ဝင်ထွက်သွား လာမှုများအပေါ် သိသိသာသာ အကျိုးသက်ရောက်သည်။ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးရေး၊ တီထွင်ကြံဆမှုရှိရေး၊ တာဝန်ယူစိတ် ပိုရှိရေးတို့အပေါ် အလေးထားကာ နေရပ်ပြန်ရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရာ၌ နောက်သို့တလမ်းဆုတ်ရမှုဖြစ်သည်။ သွားလာခွင့်အပေါ် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုများသည် အကူ အညီအပေါ်မှီခိုအားထားမှု ကို တိုးစေပေလိမ့်မည်။

ထိုင်းအေဂျင်စီများအချင်းချင်းထဲမှာသာမက မြန်မာအာဏာ ပိုင်များအချင်းချင်းထဲမှာပါဒုက္ခသည်များ နေရပ်ပြန်ရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးပွဲများလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဆွေးနွေးမှုများသည် အများအားဖြင့် မူအပေါ်မှာသာ အခြေခံ ခဲ့ပါသည်။ အချိန်ကန့်သတ်ချက်သော်လည်းကောင်း၊ စာအား ဖြင့် သဘောတူညီချက်များသော်လည်းကောင်း ချမှတ်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ထို့ပြင်၊ နေရပ်ပြန်ရေးကိစ္စကို နိုင်ငံတကာစံချိန်များ နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပါမည်ဟုလည်း ကတိကဝတ်ပေးနေဆဲရှိ သည်။ ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ (Republic of the Union of Myanmar - GoUM) အနေနှင့် ဒုက္ခသည်များကို လက်ခံရန်အဆင်သင့် မဖြစ်သေးချေ။ သို့ရာတွင် ဒုက္ခသည်များ ပြန်လာလိုက အချိန်မရွေး ပြန်လာနိုင်သည်ဟုဆိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အစုလိုက်အသင်းလိုက် မပြန်ကြမီမှာ ဒုက္ခသည် အတော်များများ ပြန်ကြဖွယ်ရှိပါသည်။ မိမိတို့သဘောဖြင့် ပြန်ကြသူများ (ပြည်တွင်း ဒုက္ခသည် များရော ပြည်ပရောက်

ဒုက္ခသည်များပါ)ကို အကူအညီပေးရေးအတွက် **UNHCR** က (ဒုက္ခသည်ဆိုင်ရာဥပဒေအပေါ် အခြေခံသော)စံချိန်များ နှင့် လမ်းညွှန်ချက်များကို ချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ မိမိသဘောဆန္ဒအလျောက် နေရပ်ပြန်ရေးမှုအရဆိုလျှင် ဒုက္ခသည်တစ်ဦးချင်းအဖို့ မိမိပြန်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်သော အချိန်အခါကို ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တကယ်တော့ ဒုက္ခသည်အတော်များများသည် ပြန်သင့်သည့် အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတို့ခေါင်းဆောင်များ၏ အပြောကို စောင့်နေကြသည်။ ကရင်ဒုက္ခသည်ကော်မတီ (**KRC**) က နှစ်ဘက်အာဏာပိုင်များအကြား နားလည်မှုတိုးမြှင့် တည်ဆောက်ရေးနှင့် ဒုက္ခသည်လူမှုအုပ်စုများ၏ ပြဿနာများ အကြောင်း ပိုမိုသိမြင်ရေးတို့အတွက် ကရင် ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ချုပ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်မြောက်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် ထိုင်းစစ်တပ်နှင့် မြန်မာစစ်တပ်တို့၏ မကြာသေးမီကလုပ်ခဲ့သော ထိပ်တန်းအဆင့် ဆွေးနွေးပွဲအပြီး

နောက်ပိုင်းတွင်၊ မီဒီယာ သတင်းပေါ်ပြချက်ပေါင်းစုံ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ရာ၊ အနာဂတ်အတွက်မရေရာမှုနှင့် ရိက္ခာအကူအညီ၊ ဝန်ဆောင်မှုအကူအညီများ လျော့ချမှုတို့ကြောင့် စခန်းများ ထဲမှာ နဂိုရှိနေခဲ့သော စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ပိုဆိုးလာခဲ့သည်။

ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများမှာ တိုးတက်မှုမရှိခဲ့ချေ။ သို့ရာတွင် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (**KNU**)နှင့် ကရင်နီ အမျိုးသား တိုးတက်ရေးပါတီ (**KNPP**) တို့က ဒုက္ခသည်ကော်မတီများသို့ ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်များ ဆက်လက်ပေးခဲ့သည်။ ဒုက္ခသည်တို့သည် သတင်းများကို နားစွင့်ခြင်း၊ အရပ်သားအဖွဲ့အစည်းများနှင့်ဆက်ဆံခြင်း၊ ကြိုလျှင်ကြိုသလို နေရပ်ရင်းသို့ အလည်အပတ် သဘော “သွားကြည့်ခြင်း” တို့အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ပိုင်းရှိ အခြေအနေကို ဆက်လက်လေ့လာနေလျက်ရှိသည်။

ဒုက္ခသည်ဦးရေ

ဇွန်လအကုန်အထိ **TBC** အချက်အလက်ဘဏ်ရှိ စစ်ဆေးအတည်ပြုပြီး ဒုက္ခသည်ဦးရေသည် (၁၁၈,၉၁၇)ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းသည် (၂၀၁၃) ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလနောက်ပိုင်းမှာ လျော့သွားသော လူဦးရေ ၂၃၉ ဦးကို နှုတ်ပြီး အသားတင်လူဦးရေဖြစ်ပါသည်။ လူ(၂,၇၃၂)ဦးသည် တတိယနိုင်ငံများမှာ ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်ရန် စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ (၂၄၅)ဦးသာလျှင် နေရပ်ရင်းသို့ အလည်အပတ်သဘော “သွားကြည့်” ရန် သို့မဟုတ် အပြီးအပိုင်ပြန်ရန် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်သွားကြကြောင်း သိရသည်။ မွေးဖွားသောကလေး (၁,၇၅၀) ဦးရှိသည်။ စခန်းများထဲသို့ အသစ်ဝင်ရောက်လာသူပေါင်း (၂,၀၀၀)ဦး ရှိသော်လည်း ရိက္ခာအကူအညီ ခံစားခွင့်ရှိသူဦးရေသည် (၉၅၄)ဦးသာဖြစ်သည်။ စစ်ဆေးအတည်ပြုထားသော ဒုက္ခသည်ဦးရေသည် နှစ်စဉ်(ယခုနှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ) **TBC** ၏ လူကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးအတည်ပြုခံထားသော လူဦးရေ စုစုပေါင်းဖြစ်ပါသည်။ လစဉ်ရိက္ခာရရှိသော လူဦးရေကိုမူ ရိက္ခာလက်ခံရရှိသူ လူဦးရေ (**feeding figure**) အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည် (ဇွန်လကုန်မှာ ၁၁၅,၄၅၂ ဦးရှိပါသည်)။ ဖြည့်စွက်ချက် က ၂။ **TBC** လူဦးရေ အချက်အလက်ဘဏ်ကိုကြည့်ပါရန်။ **TBC** ၏ လူဦးရေ စောင့်ကြည့်ရေးစနစ်မှာ ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်နေ

သည့် အနည်းအကျဉ်းမျှသော နေရပ်ပြန်သူဦးရေသည် မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ပိုင်းရှိ မိမိအလိုအလျောက်နေရပ်ပြန်သူများ ဆိုင်ရာ **UNHCR** အကဲဖြတ်ချက်များနှင့် ကိုက်ညီနေပါသည်။ (၂၀၁၄) ခုနှစ်၊ ဇွန်လမတိုင်မီ (၁၂)လအတွင်းမှာ **UNHCR** က ပြည်တွင်း ဒုက္ခသည် (**IDP**) ပေါင်း (၄,၃၂၇)ဦးနှင့် (၂၀၀၂)ခုနှစ်ဆန်းမှစ၍ ကရင်နီ၊ ကယား၊ ကရင်နှင့် မွန်ပြည်နယ်တလွှားရှိ ကျေးရွာ (၅၇)ရွာသို့ ပြန်သွားသူ သို့မဟုတ် ၎င်းကျေးရွာတို့တွင် ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်သူ ဒုက္ခသည် (၃၂၈)ဦးမျှကို ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ဤစောင့်ကြည့်ရေးစနစ်သည် နေရပ်ပြန်သူ စုစုပေါင်း လူဦးရေကို ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်းရှိခဲ့သည်တော့မဟုတ်ဟု **UNHCR** ကဆိုပါသည်။ သို့ရာတွင် ယနေ့အထိ နေရပ်ပြန်သူ ဒုက္ခသည် ဦးရေသည် အနည်းအကျဉ်းမျှသာရှိသည်ဟူသော **TBC** ၏ အကဲဖြတ်ချက်ကိုတော့မူ ဤအဆိုက အပြည့်အဝ အတည်ပြုပေး ပါသည်။

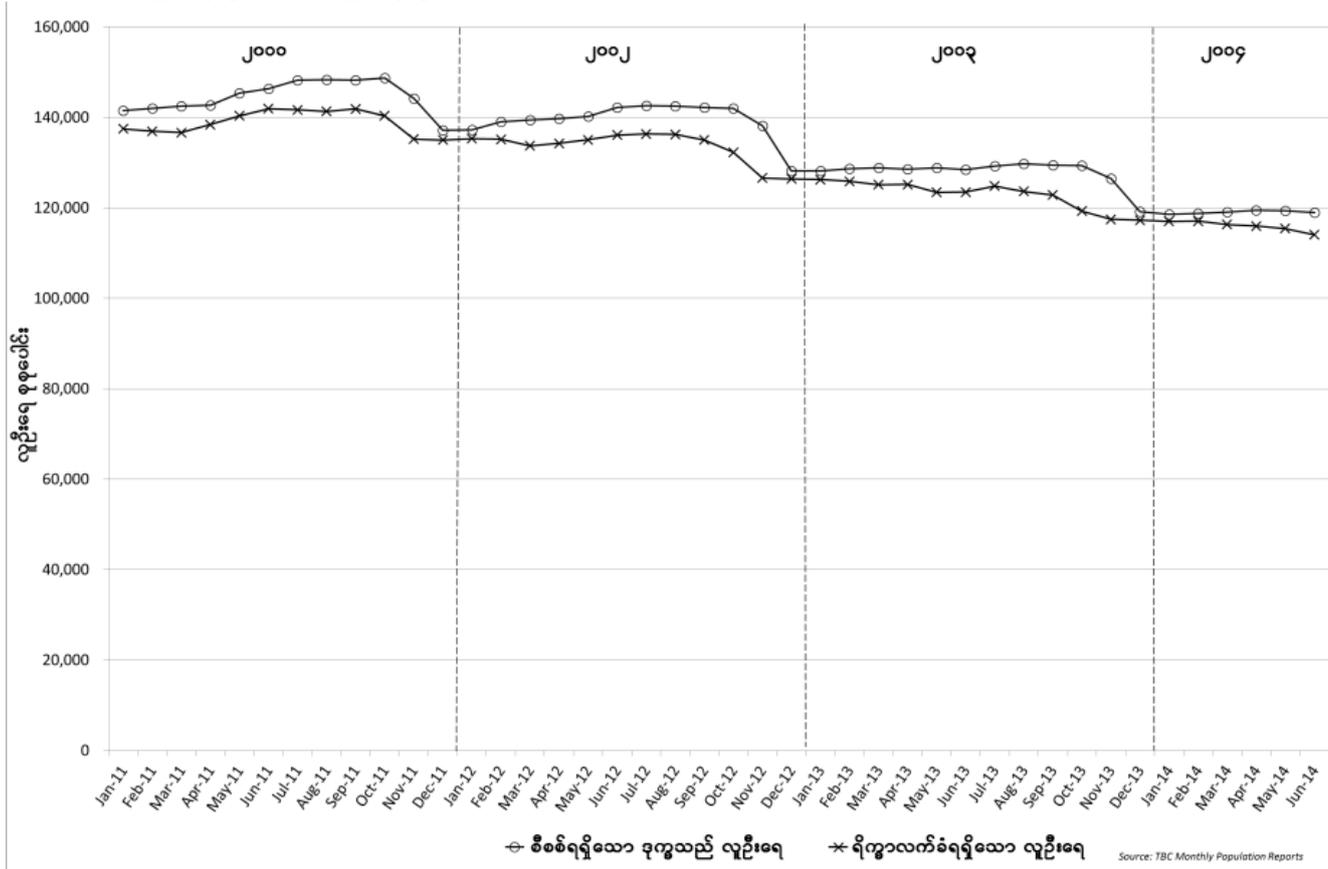
(၂၀၀၅) ခုနှစ်တွင် ထိုင်းအစိုးရ (**RTG**) က အသစ်ရောက်လာသော ဒုက္ခသည်များအား စာရင်းသွင်းခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်မှစ၍ စခန်းများထဲသို့ အသစ်ရောက်လာသူအာလုံးနီးပါးတို့သည် ထိုင်းပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊

၁။ ဤကိန်းဂဏန်းသည် တရားဝင် **IOM** ကိန်းဂဏန်းထက်နည်းပါသည်။ အကြောင်းမှာ **TBC** လူဦးရေ စစ်ဆေးအတည်ပြုခြင်းကို လမကုန်မီမှာ လုပ်ခြင်းနှင့် စခန်းမှ ထွက်ခွာခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ **TBC** ဝန်ထမ်းများထံသို့ သတင်းပို့ နောက်ကျခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ အောက်တိုဘာလအတွင်းလုပ်မည့် **APV** ကာလအတွင်းမှာ ကိန်းဂဏန်းများကို ညှိနှိုင်းပါမည်။

UNHCR တို့မှာ မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိဘဲ၊ TBC အချက်အလက်ဘဏ်မှ သာလျှင် မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းခံကြရ သည်။ TBC ၏ အချက်အလက်ဘဏ်ထဲရှိ စစ်ဆေးအတည်ပြုပြီးသူများအနက် (၆၀,၁၀၄) ဦး (၅၀%) တို့သည်သာ ထိုင်းပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန/ UNHCR တို့မှာ မှတ်ပုံတင်ထားသူများ ဖြစ်သော်လည်း (၅၅,၈၁၃) ဦးတို့သည် မှတ်ပုံတင်မထားရသေးဘဲ ရှိနေပါသည်။ ဤလူများသည် အစီအစဉ်များနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများကို သူတပါးနှင့်အဆင့်တူ ပါဝင်နိုင်ခြင်း၊ ခံစားနိုင်ခြင်းမရှိကြသဖြင့် အထူးပြဿနာ ရှိသူများဖြစ်ပါသည်။ သာဓကအားဖြင့် ဖော်ပြရမည်ဆိုပါလျှင်၊ အခြားစခန်းများသို့ သွားရောက် သင်တန်းတက်ရန် ခရီးသွားခွင့်လက်မှတ် မရရှိနိုင်ကြချေ။ နယ်မြေဒေသတွင်း ထိုင်းဆေးရုံသို့ လူနာအဖြစ်လွှဲပြောင်းပို့ပေးရေးအတွက် လွှဲပြောင်း ခွင့်လက်မှတ်ရရှိရန်လည်း အချိန်ကြာကြာစောင့်ရလေ့ရှိသည်။ သူတို့သည် စခန်းကော်မတီများတွင် အဆင့်မြင်မြင့်ရာထူးများအတွက် အရွေးမခံနိုင်ကြချေ။ ထို့ပြင်၊ မှတ်ပုံတင်ထားသော ဒုက္ခသည်များအဖို့ စခန်းအပြင်မှာ တွေ့ရှိခြင်းခံရလျှင် စခန်းသို့ ပြန်ပို့ခြင်းခံရလေ့ရှိသော်လည်း ၎င်းတို့အဖို့မှာမူ ဤသို့တွေ့ရှိခြင်းခံရပါက အဖမ်းခံရနိုင်ပြီး၊ နေရင်းတိုင်းပြည်သို့ ပြန်ပို့ခံရနိုင်ပါသည်။

ထိုင်းစစ်တပ်သည် စခန်းထဲမှာ တရားဝင်နေသူက မည်သူဖြစ်သည်၊ လူမည်မျှရှိသည် ဆိုသည်တို့ကိုသိရှိရန်အတွက် လောလောဆယ်မှာ စခန်းလူဦးရေကို စစ်ဆေးနေလျက်ရှိသည်။ နယ်စပ်တလျှောက်စခန်းများမှာစစ်ဆေးပုံကတညီတညွတ်တည်း ရှိသည်တော့မဟုတ်ချေ။ စခန်းများထဲမှာ မှတ်ပုံတင်ထားသူများနှင့် မှတ်ပုံတင်မထားသူများကို ခွဲခြားသော်လည်း မည်သည့်အကျိုးဆက်ဖြစ်လာမည် ဆိုသည်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မသိရချေ။ နောက်ဆုံး၌ မှတ်ပုံတင်မထားသူအားလုံးကို မှတ်တမ်းတင်ထားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပါသည်။ TBC က ဤလူများနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာချက်တစောင် ပြုစုထားပါသည်။ ဤလေ့လာချက်က ညွှန်ပြသည်ကား ဤမှတ်ပုံတင်မထားရသေးသောသူများသည် အများအားဖြင့် ထိုင်းနယ်စပ်နှင့် ကပ်လျက် မရှိသော ပြည်နယ်များမှ လာကြသူများဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် အများစုသည် အခြားဒုက္ခသည်များနှင့် အလားတူသောအကြောင်းရင်းများ (ဆိုလိုသည်မှာ - ပဋိပက္ခ၊ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ၏ လက်အောက်မှာ လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်ခံရမှုများ၊ မြန်မာစစ်တပ်၏ စစ်ရေးကိစ္စများအတွက် မြေယာသိမ်းယူမှုများ၊ လောလောဆယ်ဖြစ်ပွားနေသော ဖွံ့ဖြိုးရေး စီမံကိန်းများအတွက် မြေသိမ်းယူမှုများ) ကြောင့် ထွက်ပြေးလာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပုံ ၁။ ၁။ စီစစ်ရရှိသော ဒုက္ခသည် လူဦးရေနှင့် ရိက္ခာလက်ခံရရှိသော လူဦးရေဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်းများ (ဇန္နဝါရီ၊ ၂၀၁၁- ဇန္နဝါရီ၊ ၂၀၁၄)

Source: TBC Monthly Population Reports

ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်ခြင်း

IOM ၏ ကိန်းဂဏန်းများအရ လူ (၃,၃၆၂)ဦးတို့သည် (၂၀၁၄) ခုနှစ်၏ ပထမ (၆)လအတွင်းက တတိယနိုင်ငံများမှာ ပြန်လည် အခြေချနေထိုင်ရေးအတွက် စခန်းမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ရေရှည်ခံသော ဖြေရှင်းနည်းတရပ်အဖြစ် ပြန်လည်အခြေချနေ ထိုင်ရေးလမ်းကို ဖွင့်ပေးလိုက်ချိန်မှစ၍ စခန်းမှ တတိယနိုင်ငံများ သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့သူဦးရေ စုစုပေါင်းသည် (၉၆,၂၀၉)ဦး ရှိပြီဖြစ် သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ အုပ်စုလိုက် အခြေချနေထိုင်ရေး အစီအစဉ်ကို ယခုပိတ်လိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း တတိယနိုင်ငံများ သို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေချရန် တန်းစီနေသူများသည် အတော် များများ ကျန်ရှိနေသေးပြီး ဤနှစ်ထဲမှာသာမက (၂၀၁၅)ခုနှစ် ထဲမှာပါ ထွက်ခွာသွားကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။

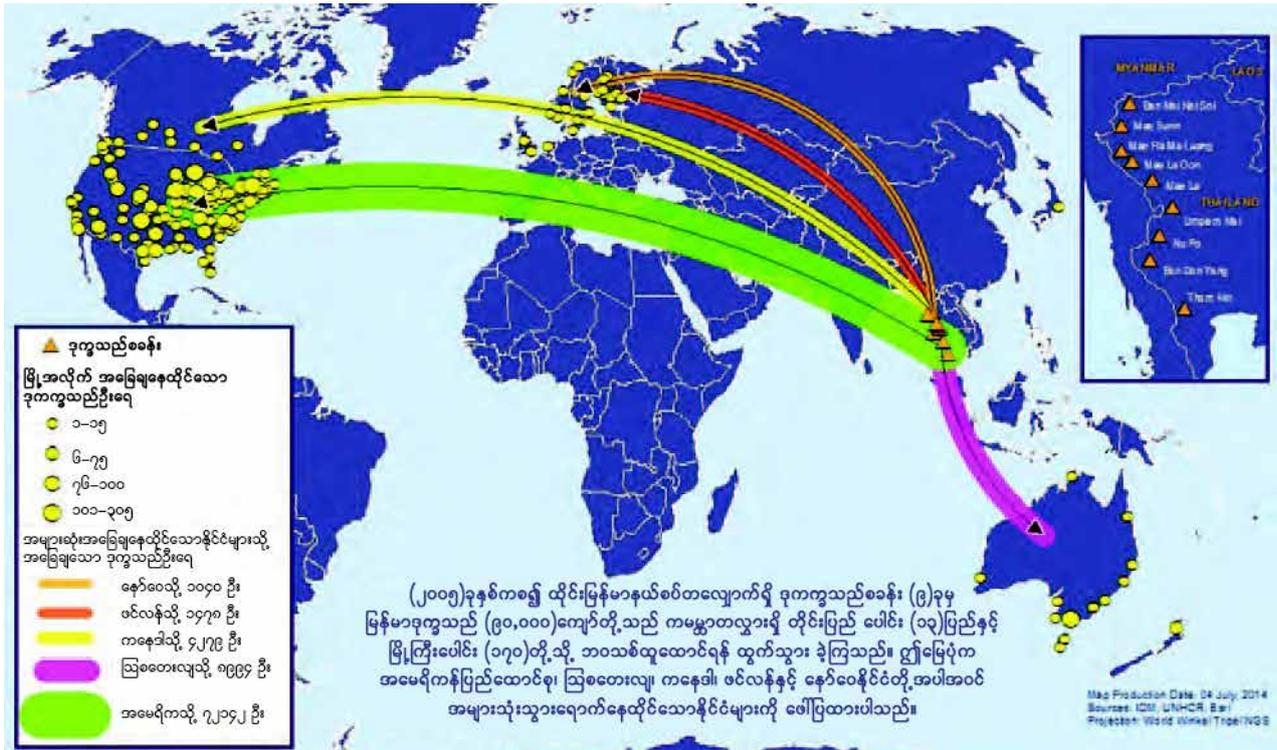
UNHCR က မိသားစုဖွဲ့ ရေး၊ မိသားစုပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေး၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုရေး၊ ဆေးဝါးကုသရေး အကြောင်းများ ကြောင့် တတိယနိုင်ငံများသို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေချနေထိုင်ကြသော ဒုက္ခသည်များကို ဖော်ထုတ်ပြခဲ့သည်။ ဤနှစ်ထဲမှာ လူ (၈,၀၀၀) ခန့် ထွက်ခွာသွားကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည် (အဓိက အားဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် ဩစတေးလျနိုင်ငံများသို့ ဖြစ်သည်)။ ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်သွားကြသော ဒုက္ခသည် များထံမှ ပိုငွေများသည် စခန်းမှာ ကျန်နေရစ်သော မိသားစုများ အတွက် အဓိက ဝင်ငွေရသောကံမြစ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပြန်လည် အခြေချပြီးသော ဒုက္ခသည်အချို့သည် နောက်ပိုင်းမှာ နယ်စပ်

ဒေသသို့ ပြန်လာကြပြီး၊ NGO အဖွဲ့များမှာ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် ကြကာ၊ မိမိတို့၏ လူမှုအဖွဲ့အစည်းများအတွက် အထောက် အကူပြုပေးကြသည်။

ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများ

အမျိုးသား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကောင်စီ (NCPO) သည် တရားမဝင် ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများနှင့် လူကုန်ကူးခြင်း ပြဿနာတို့ကို ချိန်ချိန်ဆဆ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းခဲ့သည်။ ကောင်စီ သည် လုပ်ငန်းကို တွင်ကျယ်စေရေးအတွက် ပြည်နယ် တိုင်းမှာ တချိတည်းအပြီး ဆောင်ရွက်ပေးသော အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ဌာနများကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ဤနည်းဖြင့် တရားမဝင် ရွှေ့ ပြောင်းအလုပ်သမားများသည် မှတ်ပုံတင်လုပ်နိုင်ကြပြီး ရက် ပေါင်း (၆၀) အလုပ်လုပ်နိုင်ကြသော အလုပ်လုပ်ခွင့် လက်မှတ် များ ရရှိနိုင်ကြသည် (သည့်နောက်တွင် ၎င်းတို့သည် မြန်မာ အာဏာပိုင်များ၏ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးလုပ်ငန်းမှာ စိစစ်ခံကြရ မည်ဖြစ်ပြီး၊ ဤအတွက် မှတ်ပုံတင်ကဒ်ပြား လက်ဝယ်ကိုင် ဆောင်ထားခြင်း ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ လူအတော်များများမှာ မှတ်ပုံတင်ကဒ်ပြားရှိကြသည်တော့ မဟုတ်ချေ။ တရားမဝင် အလုပ်သမားများကို မှတ်ပုံတင်စေရန် အလုပ်ရှင်များနှင့် မြေပိုင် ရှင်များအား တိုက်တွန်းထားသည်။ ဤသို့မှတ်ပုံ မတင်စေပါက ဒဏ်ရိုက်ခံရနိုင်ပါသည်။ အချို့သော နယ်မြေအာဏာပိုင်များက ဤလုပ်ငန်းကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိသော ဒုက္ခသည်များအား

ပုံ ၁။ ၂။ အများဆုံးသွားရောက်နေထိုင်သော (၅)နိုင်ငံသို့ မြန်မာ ဒုက္ခသည်များ ပြောင်းရွှေ့ အခြေချပုံ (၂၀၀၅-၂၀၁၄)

**ရပ်ရွာသမိုင်းအကျဉ်း
စောဂရိတ်စိုး၊ မယ်လ**

စောဂရိတ်စိုးသည် အသက် (၃၃)နှစ်အရွယ်ရှိသည်။ သူသည် ကရင်လူမျိုး ဖြစ်ပြီး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ဖြစ်သည်။ သူသည် မဲလစခန်းသို့ (၁၉၉၆) ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၊ ထားဝယ်နယ် ကျေးရွာတရွာမှနေ၍ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ သူသည် စခန်းထဲမှာ ပညာသင်ခဲ့ပြီး (၁၀)တန်းအောင်ခဲ့သည်။ သူသည် ကျောင်းဆရာအဖြစ် (၅)နှစ်အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီး၊ သတင်းအချက်အလက် အကူလုပ်သားအဖြစ် (၄)နှစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ယခု သူသည် သိုလှောင်ရုံ - ၅ မှာ မန်နေဂျာဖြစ်နေသည်။ စောဂရိတ်စိုးက ဤသို့ပြောပါသည်။ “ကျနော်ရာထူးအဆင့်နဲ့ ကျနော် တာဝန်တွေထမ်းဆောင်ရတာကို ကျနော် ပျော်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့၊ ကျနော် ရပ်ရွာကိုကူညီနိုင်ပြီး၊ လတိုင်း ရိက္ခာဝေတဲ့အချိန်မှာ ဝန်ဆောင်မှုပေးနိုင်လို့ ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။” သူ့အနာဂတ် နှင့်ပတ်သက်၍ “မိုးသားစွာပြောရရင်၊ ကျနော် တတ်ယနိုင်ငံသွားဖို့ ပြင် ထားပါတယ်။ ဩစတေးလျနိုင်ငံကိုသွားဖို့ လျှောက်ထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သွားရမလား၊ မသွားရဘူးလားဆိုတာတော့ ကျနော်မသိသေးပါဘူး။ မသွားရသေးခင်တော့ အလုပ်ဆက်လုပ်နေမှာပါ။ ကျနော်ဇာတိ မြေကို ကျနော် မပြန်ချင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့၊ လက်ရှိအခြေအနေကိုရော အနာဂတ်ကိုပါ ကျနော် အယုံအကြည်မရှိလို့ ပါဘဲ။” ဟုပြောသည်။

ထည့်သွင်းသောလုပ်ငန်းအဖြစ် အဓိပ္ပါယ်ကောက်နိုင်သည် ဟူသောစိုးရိမ်မကင်းမှုများရှိနေခဲ့သည်။ ဤလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ဌာနများကို ဩဂုတ်လကုန်အထိ ဖွင့်လှစ်သွားမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပထမလအတွင်းမှာ မှတ်ပုံတင်ပေးရာ၌ လုပ်ငန်း အလွန်နှေးကွေးခဲ့ရာ၊ ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်းရှိ တရားမဝင်အလုပ် သမား (၁၅)သန်းကျော်ကျော်အနက် (၁၂၀,၀၀၀)ကိုသာ မှတ်ပုံ တင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သမိုင်းအရဆိုလျှင်၊ မှတ်ပုံတင်လုပ်ပေးနေ သော ကာလသည် တရားမဝင်အလုပ်သမားများအဖို့ စိတ်ချ လက်ချနေနိုင်သောကာလတစ်ခုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤကာလလွန် လျှင် ဖမ်းဆီးမှုများနှင့် နေရင်းတိုင်းပြည်သို့ပြန်ပို့မှုများကို အကြီး အကျယ်လုပ်တော့မည်ဖြစ်သည်။

ရိုဟင်ဂျာ

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ရိုဟင်ဂျာတို့၏ အတိဒုက္ခကို သိသူဟူ၍ အတော် နည်းနေသေးသည်။ တချိန်တုန်းက ရိုဟင်ဂျာအချို့သည် ဒုက္ခ သည်စခန်းများထဲသို့ ဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ သို့ရာတွင် ထိုင်းအာဏာ ပိုင်များက ၎င်းတို့ကို လူကုန်ကုသူများလက်ထဲသို့ ရောက်သော ပြည်ဝင်သူများအဖြစ် မြင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒုက္ခသည် စခန်း များသည် ရိုဟင်ဂျာတို့အဖို့ ရွေးချယ်စရာနေရာမဟုတ်တော့ချေ။ ထိုင်းနိုင်ငံတောင်ပိုင်းရှိ လူပွဲစားများ၏ စခန်းများထဲမှာ လူမဆန်

သော အခြေအနေများကြောင့် ရိုဟင်ဂျာများ၏ သေလု မျောပါး ဖြစ်နေသော သတင်းများပေါ်ထွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ခရီးမှနေ၍ ကျန်းမာရေးအခြေအနေဆိုးဖြင့် ရောက်လာခဲ့ကြပြီး၊ အစာရေစာ ချို့ချို့ငဲ့ငဲ့ဖြင့် အလွန်ကြပ်ကြပ်ညပ်ညပ် ပိတ်လှောင်ထားခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ မတ်တပ်ပင် ထ မရပ်နိုင်ခဲ့ကြချေ။ သည် ကြားထဲ ငွေညှစ် တောင်းရာ၌ အရိုက်အနှက်ခံကြရသေးသည်။ ထိုင်း အာဏာပိုင်များက ထိုစခန်းများကို ဝင်ရောက်စီနင်းပြီး၊ လူ (၁,၀၀၀) ကျော်တို့ကို ကယ်တင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုင်း ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည် (အမျိုးသမီးများ နှင့် ကလေးများကိုမူ လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေး ဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ နေရာထိုင်ခင်းများတွင် ပြန်လည်နေရာချထားပေးခဲ့သည်)။ ပွဲစားများ၏ စခန်းများထဲမှာ ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် (၄)လ၊ (၅)လ နေခဲ့ကြရသဖြင့် လူအတော်များများသည် ကိုယ်ခန္ဓာအရော၊ စိတ်ခံစားမှုအရပါ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားနေကြသည်။ ထိန်းသိမ်း ထားသူများကို လူကုန်ကူးခံရသူများအဖြစ်သဘောထားရန်နှင့် လူဝင်မှုဌာန၏ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများသို့မပို့ရန် လူ့အခွင့် အရေးအဖွဲ့များက ထိုင်းအစိုးရအား မေတ္တာရပ်ခံလျှက်ရှိသည်။ UNHCR နှင့် လူသားချင်းစာနာမှုဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများမှာ ထိုကယ်တင်ခံထားရသူတို့အား အကူအညီပေးရန် အကန့် အသတ်များရှိနေသည်။ TBC ကလည်း လောလောဆယ်မှာ ဤဒုက္ခသည်များကို အကူအညီပေးနေသည်မဟုတ်ချေ။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း နိုင်ငံရေးဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုများ

မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သော ကုလသမဂ္ဂလူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ အထူးသံတမန် မှတ်ချက်ချခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးဖြစ်စဉ်သည် နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်နေကြောင်း စိုးရိမ်ဖွယ် လက္ခဏာများ ပြနေသည်။ လူ့အခွင့်အရေးဘက်မှ ကာကွယ်ပေးသူများ၊ အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးပါတီများနှင့် သတင်းစာဆရာများအဖို့ လှုပ်ရှားစရာခွင့် ကျဉ်းကြို့လာနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူဆလင်များအပေါ် အကြမ်းဖက်မှုများက မြန်မာနိုင်ငံအပေါ်ဖိစီးနေသော လူမျိုးရေးနှင့် ဘာသာရေးအဖွဲ့များကို ထင်ဟပ်ပေါ်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ အခြေအမြစ်ကျသော ပြဿနာများကိုမဖြေရှင်းနိုင်မီမှာ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းစဉ်များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရန်လိုအပ်သည်။ တပြည်လုံးအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်ရရှိရေးမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်က ထစ်ထဲနေလျက်ရှိပြီး၊ နိုင်ငံရေးမှာ မတိုးသာမဆုတ်သာ ဖြစ်နေသည်။

နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံရေးအခွင့်အရေးတို့နှင့်ပတ်သက်၍ဆိုရလျှင်၊ ဓါတုပဒလက်နက်စက်ရုံဆိုသည့် အကြောင်းကို သတင်းရေးသားမှုအတွက် မကြာသေးမီက သတင်းစာဆရာ (၅)ဦးကို အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ် စီရင်လိုက်ခြင်းအပြင်၊ အခြား သတင်းစာဆရာများကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်းတို့ကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူပင်၊ မြန်မာစစ်သား တယောက်ကျူးလွန်သည်ဆိုသော မုဒိမ်းမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြသူများအား ထောင်ဒဏ်စီရင်လိုက်ခြင်းသည် ငြိမ်းချမ်းစွာစုဝေးခြင်းနှင့် ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြခြင်းဆိုင်ရာလွတ်လပ်ခွင့်များ ငြင်းပယ်ခံနေရပုံကို သာကောအဖြစ် ပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပါတီခေါင်းဆောင်များအား (၂၀၁၅) ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ ရက်ပေါင်း(၃၀)သာ မဲဆွယ်ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်ပြီး၊ မဲဆန္ဒနယ်၏ ပြင်ပတွင် မဲဆွယ်ရေးအတွက် ခွင့်ပြုချက်ယူရမည်ဟူသော ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၏ စည်းမျဉ်းသည် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) အား အဟန့်အတားပြုရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေပါသည်။

သန်းခေါင်စာရင်းကြောင့် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်းနှင့် အပြင်တွင် မသင့်မြတ်မှုများဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေး၊ နိုင်ငံသား ဖြစ်မှုတို့နှင့်ပတ်သက်သော ထိခိုက်လွယ်သည့် ပြဿနာများရှိနေသည့်ကြားထဲ၊ အစိုးရက ရိုဟင်ဂျာဟူသော လူမျိုးအမည်ကို လက်ခံရန်ငြင်းပယ်ခြင်းကြောင့် အမုန်းတရားနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများ ရှောင်လွှဲ၍မရအောင် ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့

သည်။ မန္တလေးမှာလည်း စနစ်တကျစည်းရုံးဖွဲ့စည်းထားသော အမုန်းတရားလှုံ့ဆော်သူများရှိကြောင်း သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မန္တလေးမှာလည်း ပုလိပ်များက လူစုလူဝေးအကြမ်းဖက်မှုကို မတားဆီးနိုင်ကြောင်း သိရသည်။ အခြေခံလူ့အခွင့်အရေးနှင့် မလျော်ညီသော ဘာသာကူးပြောင်းရေး ဥပဒေကြမ်းကို လွှတ်တော်က ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည် ဟူသော အချက်က ပြသလိုက်သည့်အတိုင်းပင် လူမျိုးရေးနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လူနည်းစုများအပေါ် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုများ ပိုမိုဆိုးရွားလာခဲ့သည်။

လွှတ်တော်ကော်မတီတရပ်က အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်သော ၎င်း၏ အကြံပြုချက်များကို တင်သွင်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံရေးမှာ စစ်တပ်က ဆက်လက်ပါဝင်နေသော အခန်းကဏ္ဍအတွက် အာမခံချက်ပေးထားသည့် အခြေခံမူနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြေရှင်းပေးခြင်းမရှိချေ။ သို့ရာတွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့် ၈၈-မျိုးဆက် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းတို့ကမူအခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ရေးဖြစ်စဉ်အပေါ် စိုးမိုးနေသော ပုဒ်မ (၄၃၆) ပြင်ဆင်ရေးအတွက် အသနားခံသည့် လက်မှတ် (၅) သန်းနီးပါးကို ကောက်ခံစုဆောင်းခဲ့သည်။ ဤပုဒ်မ ပြင်ဆင်ရေးအတွက် လွှတ်တော်၏ ထောက်ခံမဲ ၇၅၈၈ လိုအပ်သည်ဖြစ်ရာ ဤအချက်ကြောင့် စစ်တပ်မှာ ဗီတိုအာဏာ ရှိနေပါသည်။ ဤလှုပ်ရှားမှုက လိုအပ်သော မဲရာခိုင်နှုန်းကို ၆၀% သို့လျော့ချ ရန်တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အစိုးရ၏ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ငြိမ်းချမ်းရေးပေါ် ဆောင်ရေးအဖွဲ့၊ စစ်တပ်၊ လူမျိုးစုလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များ၏ တပြည်လုံးအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းရေးအဖွဲ့ (National Ceasefire Coordination Team-NCCT) တို့သည် ဧပြီလအတွင်းက တပြည်လုံးအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးဆိုင်ရာ ဘုံသဘောတူညီချက် စာတမ်းတစောင်ကို စတင်ပြုစုခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ၂၀၀၈ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေနှင့် လက်ရှိဥပဒေဘောင်တို့သည် ဆွေးနွေးစရာအကြောင်းအရာများမဟုတ်ဟူသော စစ်တပ်၏ တောင်းဆိုချက်၊ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် မြောက်ပိုင်းရှမ်းပြည်နယ်တို့တွင် တိုက်ပွဲများ အရှိန်မြှင့်နေခြင်း၊ ကျိုင်းတုံတွင် ရှမ်းပြည်တပ်မတော်-တောင်ပိုင်း (SSA-S) ဆက်ဆံရေးအရာရှိတဦးကို ထိန်းသိမ်းထားခြင်းတို့သည် လတ်တလောဖြစ်ပွားနေသော နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်မှုများဖြစ်သည်။

မေလတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲကို ပြန်လည်စတင်ခဲ့သည်။ တပြည်လုံးအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်ရရှိရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးပွဲအတွက် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်လက်ခံသော မူဘောင်တရပ်ချမှတ်ရေးတို့ကို ဦးတည်၍ ပိုမိုအပြုသဘော

ဆောင်သော ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဆွေးနွေးပွဲဖြစ်သည်။ ထို့နောက်၊ ဇူလိုင်လတွင် လိုင်ဇာ ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပပြီး လူမျိုးစုလက်နက် ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များက အငြင်းပွားစရာအဖြစ်ရှိနေသော ပုဒ်မများကို ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ဤအငြင်းပွား ပြဿနာများထဲမှ အချို့သည် ဝေါဟာရစကားလုံးများ၊ အမည်နာမများနှင့် ပတ်သက်သည်။ သို့ရာတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး တစ်ရပ်ရပ်လုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်များ၊ ထို့ပြင်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကာလအတွင်း နှင့် နိုင်ငံရေးဖြေရှင်းချက် မချမှတ်မီကာလအတွင်း လုံခြုံရေး အစီအစဉ်များနှင့်ပတ်သက်၍ ငြင်းခုံဆွေးနွေးမှုများရှိခဲ့သည်။ ဤတည်ငြိမ်ရေးအစီအစဉ်များထဲတွင် တပ်သားသစ် စုဆောင်းရေး၊ စစ်တပ်စခန်းများရုပ်သိမ်းပေးရေး၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စောင့်ကြည့်မှု အဖွဲ့များထားရှိ ရေးကဲ့သို့သော ကိစ္စရပ်များ ပါဝင်သည်။

နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်များ

ရှိနေသည့်ကြားထဲကပင်၊ (၂၀၁၄)ခုနှစ်၊ ပထမနှစ်ဝက်အတွင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့တောင်ပိုင်းတစ်ဝှမ်းတွင် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲများ ကြုံကြားကြုံကြားနှင့် အနံ့အပြား ဆက်လက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မြန်မာစစ်တပ်၏ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ်မှုအဏ်ကို အခံရဆုံးကား မိုင်းဂျူးနှင့် ကျေးသီးမြို့နယ်များရှိ ရှမ်းပြည်တပ်မတော်-မြောက်ပိုင်း (SSA-N) စခန်းများဖြစ်သည်။ ဤရမ်းသမ်း ပစ်ခတ်မှုများသည် ရှမ်းပြည်တပ်မတော်-တောင်ပိုင်းနှင့် ရှမ်းပြည်တပ်မတော်-မြောက်ပိုင်းတို့အကြားရှိ ဆက်သွယ်မှုကို ဖြတ်တောက်ရန် ရည်ရွယ်ပုံရသည်။ သို့ရာတွင် အရပ်သား (၈၀၀) ကျော်တို့ အိုးအိမ်စွန့်ခွာထွက်ပြေးခြင်းသာ အဖတ်တင်ခဲ့သည်။ တောင်ဘက် တနင်္သာရီတိုင်း၊ ထားဝယ်မြို့နယ်နှင့် ကရင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ဖိပွန်မြို့နယ်တို့တွင်လည်း တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ထိုင်းနယ်စပ်တစ်လျှောက်ရှိ အိုးအိမ်စွန့်ခွာထွက်ပြေးရသူများနှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြရမည်ဆိုပါလျှင်၊ ရှမ်းဒုက္ခသည်များအား ရှမ်းပြည်နယ်သို့ပြန်ရန် ဖိအားပေးမှုများလျော့နည်းလာကြောင်း သိရသည်။ ထိုင်းအစိုးရ၏ ပြည်နယ်အာဏာပိုင်များက လတ်တိုင် (Lak Taeng - Wieng Haeng)နှင့် နောင်အွတ် (Nong Ook - Chiang Dao)နယ်စပ်ဖြတ်လမ်းများကို (၂၀၁၄)ခုနှစ် အတွင်းမှာ ဖွင့်ရန် စီစဉ်လျက်ရှိသည်။ ရှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ကောင်စီ၊ ရှမ်းပြည်တပ်မတော်-တောင်ပိုင်း (RCSS/SSA-S) က

လတ်တအင်းမှ မိုင်းပန်သွား လမ်းပေါ်ရှိ မိုင်းထာ (Mong Hta) အနီး၊ နယ်မြေတစ်ခုကို ဖြစ်လာဖွယ်ရှိသော ပြန်လည်နေရာချထားရေးနေရာ တစ်ခုအဖြစ် အဆင့်မြှင့်တင်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာအစိုးရက မိုင်းထာနယ်မြေရှိ ရွာဟောင်းဘေးမှာ မြို့နယ်ခွဲအုပ်ချုပ်ရေးဌာနအတွက် မကြာသေးမီက အဆောက်အဦသစ်များ ဆောက်နေကြောင်းနှင့် မြန်မာစစ်တပ်၊ ရှမ်းပြည်တပ်မတော် - တောင်ပိုင်း၊ ဝ ပြည်သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတပ်မတော် (United Wa State Army) တို့၏ တပ်စခန်းများလည်း အနီးအနားဝန်းကျင်မှာ ရှိနေကြောင်း ရှမ်းဒုက္ခသည် အသိုင်းအဝိုင်းများဆီမှ စိုးရိမ်မကင်းသော အသံများ ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။

အလှူရှင်အစိုးရများနှင့် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန (န၊ တ၊ လ) တို့က ကရင်ပြည်နယ်၊ ကရင်နီ၊ ကယားပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်နှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် နေအိမ်စုများ ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် ရန်ပုံငွေများချထားပေးခဲ့သည်။ အချို့သော နေအိမ်စုများသည် မယ်သန်း (Mae Than)၊ မယ်ဆလစ် (Mae Salit) တို့၏ နယ်စပ်နှင့်ကပ်လျက်ရှိသည့် လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ်ကဲ့သို့သော ကေအဲန်ယူ အုပ်ချုပ်ရေးနယ်မြေများထဲမှာရှိကြသည်။ နေအိမ်စုတစ်ခုလျှင် နေအိမ်(၁၀၀)ခန့် ရှိသည်။ ကေ၊ အင်နီ၊ ယူ က ဤနေအိမ်စုများကို အာဏာပိုင်များနှင့် စစ်သားများ၏ အိုးအိမ်အခြေပျက်ခဲ့သော မိသားစုများအတွက် နေရာထိုင်ခင်းပေးရန် စီစဉ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ရေနှင့်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း မူလုပ်ငန်းများရရှိရေးအတွက်မူ ဖြေရှင်းရန်ရှိနေသေးသည်။ သံဖြူဇရပ်(ဘုရားသုံးဆူတောင်ကြားလမ်း)လမ်းတလျှောက်မှာလည်း အလားတူကျေးရွာများ တည်ဆောက်ရေးအတွက် ရန်ပုံငွေများ ထုတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြည်ပရောက် ဒုက္ခသည်များနှင့် ပြည်တွင်းဒုက္ခသည်များ (IDPs) အားလုံး၏ ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်ရေး လိုအပ်ချက်များကို ဖြေရှင်းပေးရန် အတွက်မူအလားတူ ဆောင်ရွက်ပေးမည့်ပုံ မပေါ်ချေ။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင်၊ ကေအဲန်ယူ အုပ်ချုပ်ရေးနယ်မြေများထဲရှိ အိုးအိမ်စွန့်ခွာထွက်ပြေးခဲ့ရသူများ၏ နေရပ်ပြန်ရေးနှင့် ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းမှုများသည် (မြန်မာ) စစ်တပ်များနေရာအနှံ့ ဆက်လက်ချထားမှုများနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေး၊ လုံခြုံရေးဆိုင်ရာပြဿနာများကြောင့် အချိုးနီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သာဓကအားဖြင့်ဆိုလျှင်၊ (၂၀၁၂)ခုနှစ်ဆန်းက၊ နှစ်ဦး နှစ်ဘက် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက် လုပ်ငန်းများမှာ ဖိပွန်မြို့နယ်ရှိ၊ နယ်မြေ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းက စိုက်ပျိုးနိုင်သောမြေများ ပတ်လည်ပိုင်းထားရာ ပြန်လည်အခြေချနေထိုင်စရာနေရာ (၅)ခုကို ဖော်ထုတ် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ကေအဲန်ယူအဖွဲ့အစည်းက ဤနေရာများသို့ ပြည်တွင်းဒုက္ခသည်များ ပြန်လည်အခြေချ နေထိုင်ရေး အဆင်ပြေအောင်

မြို့နယ်တွင်းရှိ (မြန်မာစစ်တပ်၏) တပ်စခန်းပေါင်း(၇၀)အနက်၊ ရှိနေသည်သာမက၊ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ကာလအတွင်း၊ စခန်း(၇) ခုကို ရုပ်သိမ်းပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ (၂၀၁၄) မြို့နယ် တစ်ခုမှာ နောက်ထပ် စခန်း(၁၀)ခုကို ထပ်တိုး၍ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဤစခန်းအားလုံး ပိုနေမြို့ ကျားနေမြို့ ဆောက်ထားလိုက်သည်။

TBC would like to thank its Donors and Members for their generous contributions and support

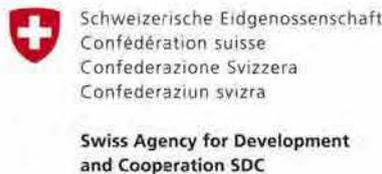

Foreign Affairs, Trade and
Development Canada

Affaires étrangères, Commerce
et Développement Canada

Humanitarian Aid
and Civil Protection

Republic of China
(Taiwan)

